

IN MEMORIAM

Alojz Prešern, dipl. inž. metalurgije (1920–2015)

Alojz Prešern se je rodil 23. 12. 1920 v Globokem pri Poljčanah. Na Montanistiko na Univerzi v Ljubljani se je vpisal leta 1939, študij metalurgije pa je končal leta 1943 v Leobnu. Konec vojne je dočakal v Prekomorski brigadi NOV. Leta 1946 se je zaposlil kot asistent v jeklarni Železarne Ravne, maja 1947 je bil prestavljen v Železarno Jesenice, leta 1948 pa v Železarno Zenica, nato pa je prišel ponovno v Železarno Jesenice, kjer je ostal do avgusta 1963. Povojni čas je bil čas največjega vzpona jeklarstva pri nas, pri katerem je Alojz Prešern intenzivno sodeloval. Postal je vodja vseh topilnic v Železarni Jesenice in bil hkrati med največjimi strokovnjaki za jeklarstvo v Sloveniji ter tudi širše v Jugoslaviji. Takrat so se uvajala nova jekla za gradnjo energetskih objektov, predelovalno industrijo, strojogradnjo in ladjedelništvo. Velik dosežek v tedanjem času je bil prehod iz generatorskega plina na mazut pri kurjenju Siemens-Martinovih peči. Jeklarna na Jesenicah je bila takrat šola jeklarstva za vso Jugoslavijo. Za svoje strokovne in organizacijske dosežke je bil Alojz Prešern odlikovan z redom dela III. stopnje.

Leta 1963 se je zaposlil na Metalurškem inštitutu kot tehnični direktor, nato pa je bil leta 1966 imenovan za direktorja inštituta. Ponovno je bil imenovan za direktorja Metalurškega inštituta še v letih 1970, 1974, 1978 in 1982. Pri svojem delu na inštitutu si je prizadeval inštitut bolj vključiti v tehnološki razvoj slovenske metalurgije in je sodeloval v prizadevanjih pri združevanju slovenskih železarn. Leta 1968 je bil sklenjen dogovor o sodelovanju med tremi slovenskimi železarnami in delovnimi organizacijami barvne metalurgije. Kot direktor je Alojz Prešern ves čas ohranjal in negoval vezi inštituta s slovenskimi železarnami in drugimi podjetji, ker se je zavedal, da je to edina trdna garancija za obstoj inštituta. Njegova velika zasluga je tudi, da se je leta 1973 Metalurški inštitut pridružil SOZD-u Slovenskih železarn kot samostojna delovna organizacija, obenem pa je inštitut ohranil status osrednje raziskovalne organizacije za vso slovensko metalurgijo.

Kljub mestu direktorja inštituta je Alojz Prešern vse do leta 1978 intenzivno delal tudi kot raziskovalec na področju jeklarskih tehnologij in kemizma reakcij v sta-

ljenem jeklu. Področja njegovih raziskovanj so bila: rekonstrukcije peči, gorilniki in zgorevanje, vakuumske tehnologije, vpihovanje argona in prašnih snovi, emisije, površinske napake na gredicah, predvsem pa korelacije med dezoksidacijskimi postopki in nekovinskimi vključki v jeklu. Upokojil se je leta 1986.

V zasebnem življenju je bil Alojz Prešern skrben oče sinu in hčeri, ki sta oba uspešna, vsak na svojem področju. V prostem času se je ukvarjal tudi s slikarstvom in zapustil obsežno zbirko svojih slikarskih stvaritev.

Direktorja Alojza Prešerna, dipl. inž. metalurgije, je odlikovala strokovna, raziskovalna in poslovodna sposobnost, obenem pa tudi pristnost, tovarištvo, neposrednost in preprostost v odnosih do sodelavcev. Zato se ga bomo spominjali tudi kot dobrega prijatelja, tovariša in sodelavca.

Dr. Matjaž Torkar,
Glavni in odgovorni urednik revije
Materiali in Tehnologije